

JINÝ SVĚT

Bulletin Občanského sdružení pro podporu a péči o duševně nemocné VOR Jihlava

Vánoce

Ročník XIII, číslo 6

Prosinec 2013

Uvnitř tohoto vydání:

Vánoce (z něm. Weihnachten svaté noci) jsou svátky, které v křesťanské tradici představují oslavu narození Ježíše Krista. Spolu s Velikonocemi a Letnicemi patří k nejvýznamnějším křesťanským svátkům. Slaví se od 25. prosince do slavnosti Křtu Páně (první neděle po 6. lednu, resp. 13. leden). Již ve 3. století někteří křesťanští teologové uvádějí 25. prosinec jako datum Kristova narození, oslava tohoto narození je dosvědčena poprvé v Římě kolem roku 336.[1] Všeobecně se Vánoce v církvi slaví od 7. století.

souvisí s oslavou slunovratu, který na tyto dny též připadá. V současné době se však původní, náboženský význam Vánoc vytrácí a Vánoce se považují i za jeden z nejvýznamnějších občanských svátků. Většina českých rodin si na Vánoce pořídí vánoční stromček, který ozdobí skleněnými koulemi, třpytivými řetězy, vločkami, nebo slaměnými a jinými ozdobami. Na Štědrý den lidé podle tradice nesmí celý den nic jíst, aby viděli zlaté prasátko. Samotná večere se tradičně skládala z rybí polévky, bramborového salátu s kaprem a během její konzumace se dodržovaly jisté zvyklosti: mohlo se tak připravit o talíř více pro nečekanou návštěvu, případně položit pod talíř minci či šupinu. Od štědrovečerní tabule se obvykle směla vzdalovat pouze hospodyně. Po večeri bývá zvykem rozbalovat vánoční dárky, které dětem v českých zemích přináší Ježíšek. Štědrý den tradičně vrcholí půlnoční mší, na které se zpívají koledy a začíná samotná církevní oslava narození Krista.

večer 24. prosince nadělují dárky.

Drobné dárečky a sladkosti se zavěšují na větve vánočního stromčku. Na Štědrý den lidé často chodí zapálit svíčku na hřbitov. V některých oblastech panuje také zvyk vítání „vánočního posla“, který zaklepe na dveře a každému dá vtipný dáreček charakterizující obdarovanou osobu - poukazují na ctnost nebo vadu, např. tloušťáci dostávají špejli od jitrnice. Večer se rodina sejde u stolu, na kterém nesmí chybět husa, kachna, popřípadě vepřová pečeně s červeným zelím jako hlavní chod a dále pak opepřená treska s ředkvičkou, pивní chléb, teplá šunka, hnědé koláčky nebo horká rýže zalitá studeným mlékem. Speciální dezertem je rýžový nákyk se zapečenou mandlí, jejíž nálezcce dostane zvláštní dárek. Po večeri rodina přesune ke stromčku, kolem kterého tančí dokola držíc se za ruce a zpívající koledy.

Pokračování na str. 3

Zdroj text: Wikipedie
Zdroj obrázky: internet

Česká republika

V Česku je však za vhod Vánoc považován především nevěřícími omylem Štědrý den, 24. prosinec, coby předvečer samotné slavnosti, do Vánoc je někdy zahrnována i doba adventní, která Vánocům předchází. K Vánocům se pojí nejrůznější tradice, k nimž se řadí vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které nosí Ježíšek, či vánoční cukroví; některé z těchto tradic pocházejí již z předkřesťanských dob a

Dánsko

Lidé v Dánsku si o Vánocích zlobí dům postavičkami skřítků, kterým se říká nisser. Můžou být různé velikosti, mají špičatou čepičku a jsou oblečeni do dánských národních barev (červená a bílá). Jsou to právě tito skřítky, kteří

Všude dobře v Jihlavě nejlépe?	2
Společné fotografování	2
Vernisáž fotografií	4
Sen o počítači	4
Naše kotě nikdy nespalo v botě	4
Recept na perníčky	4
Naplnění	5
Předvánoční čas	5
Pozvánka k televizi	6
Autorské čtení v jihlavské čajovně	7
Šedesátiny	7
Vtipy	8

Prosinec

1. Je-li mráz na prvního prosince, vyschne ne jedna studnice.
2. Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.
3. O svatém Františku Xaveru, ledový vítr fíčí od severu.
4. Svatá Barborka, vyhání dřevo ze dvorka.
5. Nemá-li roba v hubě fajfku, mele jazykem.
6. Na svatého Mikuláše je už celá zima naše.
7. Prosinec naleje a leden zavěje.
8. Panna Marie vlky houfuje.
9. Vane-li v prosinci vítr východní, špatnou naději mají nemocní.
10. Přichází-li zajíc již v prosinci do zahrady, nastane tuhá zima všady.
11. Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.
12. Mladá žena, starý muž, chystaj si na děcku vůz.
13. Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc.
14. Prosinec tiší lednové mrazy.
15. Prosinec, když je mu zima, hálí se v bílý kožich.
16. O svatě Albině, schovej se do skříně.
17. O svatém Lazaru, utěšni stodolu.
18. Dvoupalcový jazyk ženský utluče patnáct pěstí vysokého chlapa.
19. Prosinec zemi zhrudí a jizbečky studí.
20. Prosinec se sněhem na pěšině, žitko je na každé výšině.
21. O svatém Tomáši beranici na uši.
22. Když prosinec bystří, o vánocích jiskří.
23. Svatá Viktorie, obrázky na okna ryje.
24. Na Štědrý večer hvězdičky – poneso vajíčka slepičky.
25. Na Boží narození - o bleší převalení.
26. Když na Štěpána silný vítr bouří, vinař smutně oči mhouří.
27. Kdo špek jí a slivovicu pije, toho ani pantokem nezabije.
28. Když na Mládátka prší, osypají se děti.
29. Prosinec-li hladí, leden pak mrazem zraní.
30. Jsi-li churav, je to z vody, proto rychle do hospody.
31. Když na Silvestra sněží, Nový rok není daleko.

Z valašského kalendáře vybrala :
Hana Korbičková

Všude dobře v Jihlavě nejlépe?

Rozhovor s Petrem Šmídou vedla Hana Korbičková

Několik let byl Petr Šmída klientem o. s. VOR Jihlava, kde měl chráněnou práci, scházel se s přáteli a využil i nabídku chráněného bydlení. Když se přiblížila doba, kdy měl své místo v chráněném bydlení uvolnit, rozhodl se odstěhovat do Prahy.

Petre, jak jsi se uplatnil v Praze a proč jsi se nakonec přestěhoval do Liberce?

V Praze jsem bydlel v azylovém domě a získal jsem práci v kavárně **Café na půl cesty**. Po určité době mi navrhla moje klíčová sociální pracovnice, abych přešel do **Fokusu Liberec**, že se tam budu mít lépe, protože tam budu bydlet v chráněném bydlení a později budu mít možnost získat svůj vlastní sociální byt. Také jsem měl příslíbenou práci v chráněné kavárně **Floriánka**. V polovině března tohoto roku jsem se tedy přestěhoval do Liberce. Jenže po čase přišlo rozčarování, protože ve Fokusu Liberec svůj slib nesplnili, práci jsem žádnou nedostal a tak jsem tam žil pět měsíců pouze z invalidního důchodu. Některé věci, které se tam staly jsem nepochopil a jsou pro mne tajemstvím. Poznal jsem tam svá omezení a hranice v soužití s lidmi v chráněném komunitním bydlení. Pro někoho by to bylo zklamání, ale já to přijal jako novou životní zkušenost. Musím říct, že tam nebylo vše jen negativní. Například jsem tam získal dobrou kamarádku.

Co Tě přimělo vrátit se zpět do Jihlavy?

Protože jsem v Liberci nebyl spokojen. I to, že jsem tam nedostal slibovanou práci. Když mi bývalá sousedka z Jihlavy zavolala, že se na Vojenské ubytovně v Jihlavě uvolnilo místo, neváhal jsem a to místo si rezervoval. Že se vrátím jednou zpátky do Jihlavy, to jsem plánoval už v době, když jsem byl v Praze.

Událo se v té době ještě něco, co Tě ovlivnilo?

V červenci mě potkala moc smutná událost, umřel mi tatínek. Pořád se s tím ještě vyrovnávám. Není to jednoduché.

To je mi moc líto. S jakými pocity jsi se tedy vrátil do Jihlavy?

V Jihlavě jsem od konce srpna. Jsem stále ještě smutný ze ztráty tatínka, ale jinak jsem přišel s velkou nadějí a vděčností, že mi byl tento návrat, i když oklikou, umožněn.

Dá se říct, že jsi měl z návratu spíše radost nebo obavy?

Měl jsem radost z toho, že se vracím mezi spoustu hodných lidí a do prostředí, které

mi vyhovuje – do VORu, ve kterém jsem opět získal chráněnou práci na recepci, která mě těší. Obavy jsem měl ale také. Hlavně z toho, jak se sžiju s lidmi na ubytovně. Ale dopadlo to dobře. S bydlením jsem spokojen i proto, že mám pokoj sám pro sebe, a tím i soukromí a klid, který potřebuji.

Co je teď pro Tebe nejdůležitější?

Vytvořit si pravidelný denní režim a, protože jsem věřící člověk, zapojovat se do aktivit, které mě vedou k Bohu i k lidem okolo mne. Současně budu podporovat a navštěvovat svoji ovdovělou maminku a být jí nablízku, když mě bude potřebovat. A také chci dále růst ve svém životním povolání.

Přeji Ti, Petře, ať se Ti to vše daří a vítám Tě opět mezi námi!

Společné fotografování s dobrovolníkem Jardou Srpem

Autor: Petr Suchý

Fotografování bylo v minulosti mojí zálibou. Vlivem více okolností a částečně i z důvodu nemoci jsem focení zanechal. Když jsem nedávno ve VORu zjistil, že je možné využít služeb dobrovolníka, který se focením zabývá, rád jsem tuto nabídku využil.

S dobrovolníkem Jardou jsme se sešli v krásném letním dni a vyrazili společně do Jihlavy. Příjemné na této akci nebylo jen focení, ale hezká vycházka městem a také seznámení s novým člověkem. Jarda je totiž nejen skvělý fotograf, ale i člověk překypující energií, zcestovalý a velmi dobře se s ním o všem povídá. Doufám, že mi opět vyjde čas a já vyrazím spolu s Jardou fotit podzimní krajinu, která je prý pro focení ideální.

Foto: Petr Suchý

Pokračování ze strany 1

Švédsko

Prvním vánočním svátkem je ve Švédsku 13. prosince Den sv. Lucie. Tento svátek se podobá českému Mikuláši. Mladí lidé se v převlečení za anděly a na hlavě ozdobení korunou s hořícími svíčkami vydávají nadělovat dětem cukroví. Typickou vánoční ozdobou je slaměná postavička kozla, ať už je v nadživotní velikosti nebo k zavěšení na stromeček, která se později na Tři krále hází do ohně. Hlavním chodem sváteční večeře je sušená treska s bílou omáčkou, dalším tradičním pokrmem je Vörtbröt- kořeněný chléb s hřebíčky a zázvorem. Jako vánoční specialita se podávají i vařené fazole se slaninou a cibulí nebo malé klobásky, kterým se říká Julkorv. Po večeři přichází nadělovat dárky přihrblý dědeček Jultomten (Vánoční muž) za pomoci skřítků Julnissarů. Je zvykem na dárky místo jména obdarovaného napsat krátký verš charakterizující danou osobu, která se má podle toho o svůj dárek sama přihlásit.

Polsko

V Polsku začínají Vánoce večer 24. prosince v okamžiku, kdy se na nebi objeví první hvězda. Poláci slaví svátek sv. Mikuláše 6. prosince, ale tento den Mikuláš přináší dárky jen dětem. Teprve o Štědrém večeru Mikuláš, ale častěji Dzieciątko (dítě Ježíš), Aniołek (Anděl) anebo Gwiazdór (ve Velkopolsku) nechává pod stromečkem dárky pro všechny. Odedávna zvykem jsou také jesličky v kostele, v jejichž pozadí se často místo betlémské krajiny zobrazují polská města a historické stavby. Během svátku se tradičně navštěvují tyto betlémy s celou rodinou. Sváteční stůl nebo i podlaha se zdobí trochou slámy, která má připomínat, že se Ježíšek narodil ve chlévě. Na začátku štědrovečerní večeře se rodina a hosté dělí oplatkou. Je to symbol smířené a příležitost přát si všechno nejlepší. Zvykem je prostírat u štědrovečerní večeře jeden talíř s přiborem navíc, pro případného hosta. Jedná se o aluzi na židovskou tradici vyhrazení místa u pesachového stolu proroku Eliáš. Samotná večeře se skládá z dvanácti chodů symbolizujících dvanáct měsíců v roce. Hlavní jídlo je smažený kapr a jiná jídla z ryb. Před tím se obvykle podává červený boršč s tzv.

uszkami (taštičky s houbami, které připomínají tvarem uši), pak pierogi tj. taštičky se zelím s houbami, a jiná postní jídla. V různých částech Polska se jedí různé vánoční pochoutky: např. pro Slezsko typická je moczka, namočený perník s rozinkami, ořechy, mandlí a sušeným ovocem, a také makúvky - rohlíky máčené ve sladkém mléce a obalované v máku. Typická je také kutia, která je částí východní tradice a její základem je pšenice, med, rozinky, mandle apod. Na Vánoce se také peče perník. O půlnoci z 24 na 25 prosince se slaví v katolické církvi půlnoční mše - pasterka, která připomíná pastýři, kteří první navštívili Ježíše. Zpívají se také koledy.

Belgie

V Belgii, podobně jako v sousedním Nizozemsku, děti prožívají více svátek Sv. Mikuláše než Vánoce. Tehdy totiž ty hodnější dostávají dárky od Sinterklaase (ve Vlámku) nebo Saint Nicholase (ve Valonsku). Těm zlobivějším pak hrozí, že si je odnese Černý Petr, prý do Španělska. Vánoční svátky jsou tradičně zasvěceny spíše setkávání rodin a přátel namísto rozdávání dárků. V posledních letech však i Belgie podléhá komerčním vlivům a Santa Claus obvykle pod vánoční stromek či do punčoch zavěšených u krbu něco nadělí. K tradičním vánočním jídlům patří v Belgii ryby, mořské plody a plněný krocán. Nejtypičtější pochoutkou vyhrazenou jen pro vánoční tabuli je sladké "vánoční poleno", ve vlámské "kerststronk" a ve francouzštině "la bûche de Noël". Jedná se o měkkou, pěnovitou roládu naplněnou krémem a zvenčí ozdobenou čokoládou tak, že opravdu připomíná poleno.

Itálie

V Itálii bývají hlavním symbolem Vánoc jesličky. Zpravidla ale nechybí i ozdobený vánoční stromeček (nejčastěji jedle). Konkrétní zvyky a tradice se liší dle rodin a zejména podle jednotlivých měst a regionů. Zejména křesťanské rodiny mají jesličky doma, a na ty v životní velikosti se chodí dívat do kostelů nebo na náměstí. Rodinné betlémy se obvykle dědí z generace na generaci. Vánočním dnem je 25. prosinec. Hlavní slavnostní pokrm o několika chodech se podávají při večeři 24. 12. nebo při obědě 25. 12., kdy se scházejí celé rodiny. Dárky se rozbalují po večeři 24. 12. (čeká se do půlnoci, kdy začne 25. prosinec) nebo druhý den ráno a leží vedle jesliček nebo pod stromečkem. Dárky jsou spojené s osobou italské obdoby Santa Clause - Babbo Natale. Po snídani jde zpravidla celá rodina do kostela. Na italské vánoční hostině nesmí chybět panettone, typická vánoční bábovka s hrozinkami a kandovaným ovocem, nebo v případě severní Itálie jednodušší pandoro. Hlavní jídla se opět liší v závislosti na tradicích daného regionu a rodin. Může být jehněčí s rozmarýnovými bramborami a artyčoky, či večeře o několika chodech na bázi mořských ryb.

V Itálii se slaví ještě 6. ledna svátek Epifanie.

Čarodějnice Befana sestoupí komínem do domů, kde zanechá dětem dárky. Její velká loutka se pak na znamení konce svátků zapálí.

Řecko

V Řecku se v dřívějších dobách, především v přímořských oblastech, zdobily lodě. Vánoční stromeček tam začal pronikat teprve před několika desetiletími. Mezi vánoční tradice patří například žehnání domů svícenou vodou proti zlým skřítkům nebo dětské průvody. Děti chodí 24. prosince koledovat s triangly a bubínky ke známým a sousedům. 25. prosince se zpravidla koná jedna z nejbohatších řeckých hostin v roce. Podává se krůta s kaštanovou nádivkou, mleté maso a piniové oříšky, někdy se peče sele, jehně nebo ryby. Dárky nosí Mikuláš až na přelomu roku. Podle pověsti zachraňoval potápějící se lodě, a tak mu z vousů crčí slaná voda.

Anglie

Anglický Ježíšek se jmenuje Father Christmas (Otec Vánoc). Nosí dlouhý oblek červené nebo zelené barvy. O Štědrý večer chodí dům od domu a rozdává dárky. Děti věší punčochy na krb a nebo prázdné povlak od polštářů na rohy postelí. Ráno se probouzejí a doufají, že právě jim tam zanechal spoustu dárků.

Děti píšou Otcí Vánoc dopisy, které vhodí do krbu. Jedině tak mohou vzlétnout a dostat se až do Severního Pólu, kde jejich přání bude vyslyšeno. Pokud však dopis shoří, musí se napsat znovu. Ráno, 25. prosince, rodina společně rozbaluje dárky a poté připravují slavnostní hostinu. Ta bývá podávána přesně v poledne. Stůl, na němž se obědvá, se doslova blýská vším zřídka používaným porcelánem a křišťálovým sklem. Oběd začíná přípitkem a poté symbolickým rozlomením tzv. christmas crackers (jedná se o papírové tuby, v nichž se ukrývá drobný dárek). Oběd se skládá z pečeného krocana s kaštanovou nádivkou se zeleninou a omáčkou. Nabídka dezertů je mnohem pestřejší: švestkový pudíng polévaný Brandy, sladké koláče nadívané kandovaným ovocem aj. Klasické vánoční cukroví, jako známe z našich domovů, zde ale nečekejte.

Zdroj: internet

Vernisáž fotografií Petra Koukoly

Autorka: Hana Korbičková

Ve VORu je umístěna výstava fotografií krajin Petra Koukoly. Při vernisáži, která proběhla 12. 11. 2013, jsme si od autora vyslechli příběh o tom, jak se vlastně k fotografování dostal. S kamarádem se rozhodli, že by je možná mohlo bavit fotografování. Zakoupili si fotoaparáty, ale zatímco kamarád s novým koníčkem brzy skončil, Petrovi se stal velkou zálibou, kterou se zabývá už mnoho let.

Jeho fotografie zpravidla nevznikají náhodně. Petr vyhledává situace a krajinná zákoutí, kde by mohl nějaký zajímavý snímek vzniknout. Proto vstává před svítáním, aby nepřišel o první sluneční paprsky, proto odpočítává minuty a pak vteřiny, kdy je zase západ slunce nejzářivější. Proto jezdil na různá místa Evropy, aby zachytil, co trvá často jen okamžik.

Petr fotografuje převážně barevně, ale odhalil i kouzlo fotografie černobílé. Na jeho snímcích můžeme vidět cestu, která končí na horizontu, temnou hráz rybníka se skupým slunečním světlem i obrazy přírody dotvořené fotografickou technikou.

Jak jsme se od Petra dověděli, fotí i v zahraničí a například se také chystá do Dolomít. „Nejkrásnější fotky ale vznikají za naším domem,“ vyznává se z lásky k české krajině.

Sen o počítači

Autor: Jitka Pilařová

První hodina na kurzu počítače dopadla docela dobře. A právě proto nechápu, proč se mi na druhý den poté zdál skoro horrový sen.

Přijeli jsme autobusem 12 na onu jistou zastávku, vystoupili jsme a došli před

budovu, která sice ne zcela, ale byla ze skla. A protože jsme viděli dovnitř, celá jsem se osypala. Dole v recepci zvedali telefony králíci, jeden sysel chodil sem a tam a vypadal, že náramně všemu rozumí. No a v naší třídě sedělo u svého počítače brejlaté morče se žvarem v hubě a nohama na stole. Skrze brýle si prohlédlo každého od hlavy k patě a pravilo: „Tak Vás tu vítám. Doufám, že umíte alespoň něco! Já Vás to učit nebudu. A co ty?“ obrátil se na mě. „Myslíš se, že se s tou svou tlustou prdelí vejdeš na jednu židli?“ Celá jsem zčervenala. „No, to je takové naše prasátko, už jsme se na ni taky připravili.“ A všichni vytáhli nože, sekerky a vidlice. A já jsem začala běhat po učebně, ba co víc, lítala jsem u stropu a dobývala jsem se ven okny, ale byla zavřená. Tu mě někdo chytil za kopejtko a raf...ukouzl mi kus zadku. To všechny rozdráždilo a s noží rovnou na mě. Lítala jsem jak splašená. „Chyťte ji, chyťte ji, budou dobrý škvarky.“ Tu mi někdo uřízl ucho a ukouzl žebra.

Probudila jsem se celá zpcená se strašným řevem.

Příště si moc dobře rozmyslím, jestli půjdu znovu na PC.

Naše malé kotě nikdy nespalo v botě

Autor: Jitka Pilařová

Loudila jsem doma na manželovi zvířátko. Loudila jsem a loudila až jsem si vyloudila koťátko.

Dávala jsem se v inzerátech asi měsíc, když jsem objevila oznámení DARUJI DO DOBRÝCH RUKOU ČTYŘI MALÁ KOŤATA

Mužiček si vybral bíle mourovanou kočičku. Tak jsem bez váhání zavolala na uvedené číslo a s paní jsme se domluvily, že nám kočičku doveze přímo k nám na sídliště ve staré bílé škodovce, že je určitě poznám.

Doma jsem už všechno nachystala. Pelíšek s hračkami, misky na vodu, granule a kapsičky. A hlavně kaďánek s koupeným pís-kem.

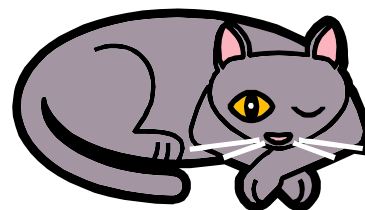
Když přišel den, kdy nám měla paní kotě přivést, přichystala jsem přepravku s dečkou a malým plyšovým medvídkem na hraní a čekala u pošty. Konečně si to přihálilo bílé ojeté auto. Paní otevřenými dveřmi zavolala: „Je tu ta slečna pro to koťátko. Hned jsem vyskočila a běžela za ní. Letělo mi hlavou tolik věcí na co všechno se musím zeptat: Kdy se narodilo? Je odčervená? Očkovaná? A tak dále...

Když jsem uviděla malé chundelaté nebojácné koťátko, vznášela jsem se na obláčku. Vzala jsem si je do dlaní, políbila ho na hlavičku. „No ty jsi úžasná.“ neudržela jsem se. Hned jsem si ho zamilovala. A v tu chvíli jsem úplně zapoměla na všechny ty otázky. Dala jsem chundeláčka do přepravky a beze slova odešla. No prostě jsem se sbali-

la a neřekla ani bú. Měla jsem oči jenom pro naši milovanou kočičku. Doma se kotě chovalo opravdu jak doma. Otevřeli jsme s manželem přepravku a čekali, co bude. Hladili jsme jí, strkali pod čumáček plyšový balonek. Snad kvůli její nebojácnosti už za chvíli běhala po pokoji a dokonce šla i na kaďánek úplně sama.

Když byl večer a šlo se spát, tak jen co se zhaslo světlo, skočilo mi naše huňaté klubíčko do náruče a oběma pacinkami mě objímalo jako děťátko kolem krku a předlo mi do ouška.

Dnes je Neptunka, jak jí říkáme, u nás už 2,5 roku a je to naše nejmilejší a nejmazlivější zlobivé miminko.

Vánoční perníčky

Co by to bylo za Vánoce bez perníčků?

Autor: Hana Korbičková

800 g hladké mouky, 300 g pískového cukru, 300 g másla (nebo Hery), 2 lžičce včelího medu, perníkové koření, 2 lžičky jedlé sody, 1 lžičce kakaa, 4 vejce, 1 dcl mléka.

Máslo, med a pískový cukr zvolna rozpustíme. Přidáme mléko a další ingredience. Hněteme těsto, které pak dáme odpočinout nejméně na dvě hodiny do lednice. Poté jej vyválíme na výšku asi 4 mm u drobných tvarů. O něco silnější pokud bychom dělali např. perníkovou chaloupku. Položíme na plech, s pečicím papírem, potřeme rozšlehaným vejcem a pečeme na 180 °C, asi 15 min. Perníčky, které budeme celé polévat polevou, vejcem nemažeme. Upečené perníčky zdobíme bílkovou polevou. Bílek, přepasírovaný přes sítko (silonky) a asi 35 g moučkového dvakrát přesátého cukru vymícháme do hladka. Poleva musí být přiměřeně hustá, aby se příliš neroztékala.

Foto: výsledek snažení Hany K

NAROZENÍ

Autor: Petr Šmída

A tak v tichém vánku a s vděčností Gloria zní Nad Tvým příchodem Ježíši když slavíme Tvé narození

V jasu Betlémské hvězda, která na Tebe v jeslích ukazuje

Svítilíš Ty sám Ježíši a Tvá nesmírná Láska se tu zjevuje

Slavíme Tvé narození a před Tebou s úctou poklekáme

Vždyť největší poklad a dar tu o vánocích máme

A Slovo se stalo Tělem a přebývalo mezi námi

Vítej, vítej Synu Boží vítej, vítej Synu Boží Králi

V úctě a pokoře se Ti klaníme a na Tebe hledíme

A vítáme Tě zrozený Králi a děkujeme, že smíme

Spolu s pastýři za Tebou do jesliček pospícháme

A Tebe zrozeného Syna Božího Vtěleného vítáme

V tiché radosti a vděčností buď pozdraven Kriste

Dej ať zahoříš a zrodíš se také v srdci našem Pane

Prosím ať je naše srdce otevřené a čisté

A jas hvězdy Betlémské v našem srdci plane

Vtělený Boží Synu pro naše vykoupení a spásu

My tiše hledíme na Tebe nejvyšší Krásu Narozen z čisté Panny v jasu podivuhodném Tebe chválíme, slavíme pokorně v úžasu svém

Narození pro nás lidi veliké věci znamenají A tak s láskou se Ti klaníme a srdce Tě objímají

Král se narodil vítáme ho s pokorným a srdcem čistým

Děkuji Ježíši, děkuji mnohokrát, že se Ti poklonit smím

NAPLNĚNÍ

Autor: Eva Řídká

Chodit do práce kvůli penězům je samozřejmostí. Je ale málo lidí, které práce i baví a v lepším případě i naplňuje. Já nemám peníze, ani jsem neměla práci. Píši: Neměla. Protože se mi poštěstilo, že mě přijali do jedné neziskové organizace. Bohužel, ale vlastně i bohu díky, alespoň jako dobrovolníka. Tato organizace se věnuje pomoci a podpoře osob s mentálním, tělesným a kombinovaným postižením.

Píši velmi obecně, tak se nezlobte - je zde z pochopitelných důvodů očekávaná určitá mlčenlivost. Já osobně se věnuji

hlavně chlapci, kterému se snažím zlepšit kvalitu života. Snažím se rozvíjet u něho různé schopnosti, například mluvení, základy dobrého chování, zručnost...

Jsou to moc malinký krůčky. Jsou to vlastně krůčky, které vidím jen Já. Ale je to pro mne osobně nádherné, nepopsatelné a pro někoho asi nepochopitelné. Nedá se to slovy ani vyjádřit. Neznám taková slova.

Stává se také to, že mě to docela citově vyčerpá (vzhledem k mé nemoci). Ale být užitečná, je pro mne hodně důležité. Stále dokola se sklouňuji peníze, peníze. Ano, jsou moc důležité. Ale pocit - něco si koupit a pocit - že jste něco vykonal pro druhé, je VÍC.

Sama jsem měla syna s vývojovou vadou. Obětovala jsem mu 18 let svého života. Ale dokázala jsem ho zařadit do "normální" společnosti. Bylo to hodně vyčerpávající hlavně proto, že to bylo ještě za totality a tehdy byly zcela jiné možnosti. Vlastně i toto byl důvod, proč jsem se psychicky zhroutila. Prošla jsem si těžkým údobím a vlastně už nikdy nebudu v pořádku - jako MY všichni. Ale moje touha potřebnosti, je v mém životě asi nejsilnější z pocitů, které mám.

Zkuste Vy všichni, každý den, udělat dobrý skutek. Třeba někomu pochválit účes nebo podržet dveře.....A uvidíte, jak Vám to trošičku udělá radost. Radost, kterou dáváme, nás nic nestojí. NESTÚJTE STRANOU!

Předvánoční čas

Autor: Majka D.

Už je tu doba, kterou mám ráda a to je předvánoční čas a Štědrý den, vánoční svátky. I jaro a léto není k zahoezení. Je fajn, že bydlím v naší ČR, a to proto, že se tu střídají roční období a s ním se střídá i počasí. Podzim je takový jiný. A to se pak těším na sníh, sluníčko. Když se příroda a domy přikryjí peřinou sněhu, tak jsem nadšená a směju se. Sice se musím víc oblékat, to ani tolik nevadí. Nelíbilo by se mi bydlet ani v Africe, kde je stále teplo, ani v Nizozemí, kde je málo sluníčka, ani tam, kde mají stále sníh. Na Vánocích je krásné - lidé se setkají a dávají si dárečky, povídají si. Sbíráám pohlednice od pana Lady, z nich pohoda přímo sálá. Také se těším na hledání dárečků v obchodech, -jen na ty fronty lidí ne- a tak pokud mívám nakoupené

dárky (nejsou to drahé dárky ani veliké), moc ráda se koukám po výlohách obchodu jen tak, na ty hezké a krásné věci a v podvečerním čase ve výlohách a i venku září výzdoby, a to i před obchůdky, je fajn si koupit punč anebo svařák, což navodí tu správnou atmosféru. Dřív jsem musela na svátky mít doma naklizenou, pak jsem z toho byla ale unavená a podrážděná, tak už toto po několikátý rok neřeším, uklidit se může i po svátcích. Hlavní je, jaká je nálada a prostředí mezi námi. Nálada vánoční je přece jen jedenkrát za rok. Narodí se zase Ježíšek a když jsem o Vánocích na mši v kostele, koukám na děti, jestli a jakou mají radost. Takže přeji radostný, co nejméně stresový předvánoční čas. Radostné a pohodové svátky.

Smutek bez příčiny

Martin Martínek

**Do duše mi vstoupil víc jak z poloviny
Pocit trochu hloupý
smutek bez příčiny**

**Jako kdybys pozbyl
ve válce své syny
Tělem se ti rozlil
smutek bez příčiny**

**Pána věší na kříž
by vykoupil viny
Všech sester a bratří
v smutku bez příčiny**

**Ze zoufalství vrháš
do propasti stíny
Času jimž pohrdáš
v smutku bez příčiny**

Povídají si Američan, Rus a Čech. Američan povídá: „Vidíte to červený Ferrari?“
Ostatní: „Hmm, dobrý.“
„No, tak takový jsem dostal k Vánocům.“
Rus povídá: „A vidíte to zelený Porsche?“
Ostatní: „Taky dobrý.“
Rus: „Tak takový jsem pro změnu dostal k Vánocům já.“
A Čech: „Vidíte to Infiniti G35 GTO?“
Ostatní: „Nádherná!“
„Tak takový barvy jsem dostal manželřáky.“

Pozvánka k televizi

Autor: Olga Nedělová
Zdroj: Česká televize

Česká televize uvádí tyto Vánoce 2 zbrusu nové pohádky.

Na Štědrý večer je připravena pohádka Duch nad zlato, dále na Boží hod vánoční je připravena premiéra pohádky Sněžný drak.

Vojta se ocitne ve velkém nebezpečí, ze kterého mu může pomoci snad jenom princezna.

V hlavní roli ducha exceluje Viktor Preiss, dále hrají Jiřina Bohdalová, František Skopal, Jan Hrušínský, Martin Dejdar, Veronika Kubařová.

Pohádka byla natáčena na zámku Ploskovice, ve skanzenu v Přerově nad Labem, na zřícenině hradu Valečov, v obci Mužský, v lesech na Dobříši a v klášteře v Mnichově Hradišti.

Dále na svých televizních vysílacích můžeme naladit tyto programy:

Šíleně smutná princezna

Tři oříšky pro Popelku

Princ a večernice

S čerty nejsou žerty

O statečném kováři

Jak se budí princezny

Grinch

Láska nebeská

Kouzelný strom

Pohádky na dobrou noc

Princ a já 2

Na vlásku

Sám Doma

Ratatouille

Byl jednou jeden král

Modrý tygr

Dvanáct měsíčků

Anděl Páně

Tajemství staré bambitky

Pyšná princezna

Zlatovláska

A mnohé další

Duch nad zlato

režie: Zdeněk Zelenka

Pohádka začíná jedné bouřlivé noci na Šibeničním vrchu, kdy tulák Vojta náhodou objeví v podzemí poklad, který hlídá tajemný duch. Vojta se vyděsí a uteče, předtím si ale stihne strčit do kapsy pár zlaťáků a malé křesadlo. O peníze ho vzápětí připraví v podivné hospodě. Dozví se tam ale také o krásné princezně, která nikdy neopouští zámek. Když Vojta konečně použije křesadlo a přivolá tak nevědomky ducha, který mu musí sloužit, jeho život se od základu změní. Na Vojtovo přání přinese duch v noci spící princeznu a Vojta se do ní okamžitě zamiluje. Nemyslí na nic jiného, než jak být s princeznou a duch mu v tom s radostí pomáhá. Mezitím si totiž hodného Vojtu oblíbil a v jeho přítomnosti zjišťuje, jak svůj bývalý život promarnil. Zdá se, že příběh směřuje ke šťastnému konci, když všechno zkomplikuje hamižná dvorní dáma, která odhalí tajemství křesadla a je odhodlaná ke všemu, aby ho získala. To se jí nakonec podaří, duch musí ke své nevoli sloužit jí a

Sněžný drak

režie: Eugen Sokolovský

Příběh vypráví o princezně, která vyrůstá bez matky. Její otec, vlídný a spravedlivý král, dceru nadevše miluje, ale chce ji za každou cenu provdat. A nikdo vlastně neví, proč tak spěchá. Král na zámku uspořádá velký ples. Na něm se o princeznu uchází řada princů, ale ten, pro kterého se princezna sama rozhodne, se jejímu otci z nepochopitelných důvodů vůbec nezamlouvá... Teprve později však vychází najevo, že za vším stojí dávná kletba, vládyně říše čarodějnic a Sněžný drak. Princezna a její vyvolený tak procházejí náročnou a nebezpečnou cestu...

V hlavních rolích:

Jitka Čvančarová – Vilma – královna
Alexandr Rašilov – král
Pavel Liška – princ Petr
Petr Lněnička – princ Jan
Tomáš Matonoha – princ Pavel
Martin Myšíčka – černý princ
Libor Olšan – předák družiny Černého prince
Anežka Palečková – princeznička

Aktuálně: Orkán Xaver na Vysočině

Autor: Hubert Korblíčka

I přes Vysočinu se prohnal orkán Xaver. V jedné vesnici na Jihlavsku strhl střechu z jednoho rodinného domku a porazil vzrostlý smrk. (Viz. Foto Hany Korblíčkové)

Autorské čtení v Jihlavské čajovně

Autor: Hana Komárková

Podzimní šedivé dny asi nemá nikdo z nás příliš v lásce. V tomto období je podle mnohých doporučení dobré dopřát si to, co nás potěší a zahřeje na duši i těle. Myslím, že ten, kdo zavítal třináctého listopadu do jihlavské čajovny toto doporučení naplnil.

V útulných prostorách, při horkém nápoji, jste se mohli zaposlouchat do příjemného hlasu paní Hanky Korbičkové, která zde pořádala své autorské čtení z knihy *Život a rodina méma očima*. Čtení fejetonů prokládala svým zpěvem a hrou na kytaru paní Klára Šimková. Atmosféra a nálada byla příjemná a myslím, že všichni odcházeli s hezkým pocitem a energií do dalších podzimních dnů.

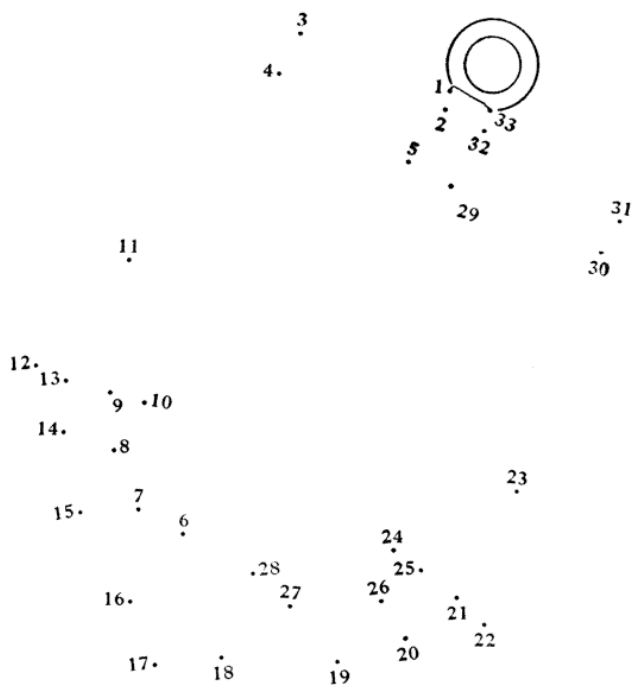

Foto: Hana se svým hudebním doprovodem

Sváteční křížovka

Orgán zraku							
Nádobka na sůl							
První měsíc v roce							
Letadlo							
Velké dveře							
Mládě krávy							
Partnerka Adama							
Porost hlavy							
Bratr Kaina							
Orgán čichu							
Plody stromu							
Roh šátku							
Tmavé dřevko (nebo český moderátor)							
Noční pták							
Domácí zvíře							
Velké síto							
Hebrejské jméno							
Náplň klasických cigaret							
Princezna ze mlejna							
Hluboký cit							
Původní obyvatel Ameriky							

Pro trénink Vašich mozkových závitů sestavila H. Korbičková

Šedesátiny

Autorka: Hana Korbičková

Koncem listopadu oslavil Ing. Karel Kubišta šedesáté narozeniny a my slavili s ním. Pečlivé přípravy proběhly na obou stranách. Karel nás mile překvapil bohatým pohoštěním a my (všichni z VORu), jsme si zas pro něj připravili dárky a také pěvecké vystoupení.

Oslavu zahájil pěvecký kroužek „PRÁŠEK BAND“ výmluvnou písní „Karlíčku můj“. Následovaly další písničky a při závěrečné „Růži z Texasu“, od Karlova oblíbeného zpěváka Waldemara Matušky, předala oslavenci Eva Řídká salámovou růži a celou píseň s ním protančila. Následovaly gratulace, předání společného daru, i drobných osobních dárků od všech, kteří mají Karla rádi a chtěli ho potěšit. Na Karlovi byla vidět radost i dojetí, když nám děkoval. Potom už jsme jen hodovali, zpívali Karlovi písničky na přání a dobře se bavili.

Bylo milé, že se do oslavy ve Voru zapojili i Karlovi rodinní příslušníci, kteří mu byli nápomocni s přípravou oslavy, a jimž jistě neunikla Karlova značná popularita. Takže, Kájo, ještě jednou: VŠECHNO NEJLEPŠÍ DO DALŠÍCH LET!

V T I P Y

„Za chvíli budou Vánoce,” povídá pan Kouba své polovičce, „měli bychom rozmýšlet o tom, jak příjemně strávit volné dny.”

„Správně, co navrhuješ?”

„No, já si myslím, že si koupím pět litrů vína a ty odcestuješ na venkov ke svým rodičům!”

Proč ve Skotsku nemají kominíky? Proč za to platit, když se o komín pravi- delně postará Santa Claus?!

Soudce: „Můžete mi vysvětlit, proč jste se během noci vloupal pětkrát do stej- něho obchodního domu?”

„To je jednoduché - chtěl jsem dát man- želce pod stromeček šaty.”

„To bych pochopil, ale ta ostatní vloupá- ní?”

„To mně je potom čtyřikrát poslala vy- měnit, protože se jí nikdy nelíbila látka!”

„Představte si, poprvé se u nás sešel na štědrovečerní večeři sudý počet lidí!”
„Jak to, vždyť jste byli tři!”
„Jo, ale potom přijelo sedmnáct hasičů!”

Pepíček se ptá na Štědrý den rodičů:
„Určitě mi tohle všechno přinesl Ježí- šek?”

Maminka na to: „Ano, a kdo jiný?”

Pepíček se zamračí: „A co jste mi teda přinesli vy?”

„Děti, přece jenom bude k večeři ten kapr!” oznamuje na Vánoce maminka.
„Ale vždyť ho snad šel tatínek pustit do rybníka, ne?” zamračí se Filípek.

Maminka vysvětluje, jak se to událo:
„Tatínek šel kapra skutečně pustit do rybníka, ale když ho tam házel, nevěšmi si, že je zamrzlý a chudáka kapra zabil!”

Stěžuje si Pepěk po Vánocích v hospodě:
„Manželka s dcerou mi daly pod strome- ček tričko. A zase s břichem!”

Chlápek vybírá dárek k Vánocům: „Máte něco levného, užitečného a hezkého?”

„Třeba tady kapesníčky,” ukazuje ochot- ně prodavačka, „pro koho to máte?”

„Pro manželku.”

„Tak to bude určitě překvapená.”

„To jo,” souhlasí ženáč, „ona myslí, že dostane pod stromeček kožich!”

Fanouš se udiveně vyptává Jendy:
„Proč chceš od Ježíška dvě soupravy elektrických vláčeků?”

„Chci si taky hrát, když je táta do- ma!”

Tatínku, a odkud k nám chodí Ježí- šek?”

„Pokud můžu soudit podle původu dárků - tak asi z Číny.”

Pepíček u stromečku: „Ty všechny dárky mi přinesl Ježíšek?”

„Pochopitelně, kdo jiný?”

„To znamená, že vy jste se na mě zase vykašlali?”

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?”

„Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.”

**Krásné Vánoce a
hodně úspěchů
v Novém roce 2014
vám přeje
celý kolektiv
O. s. VOR**

KONTAKT

O. s. VOR JIHLAVA

Komenského 36a

586 01 Jihlava

Tel.: 567 213 896

Kontaktní osoba:

Lenka Vaňhová, Dis.

email: l.vanhova@os-vor.cz

ZAMĚŠTNANCI VORU

O. s. VOR JIHLAVA Komenského 36a 586 01 Jihlava Tel.: 567 213 896 Kontaktní osoba: Lenka Vaňhová, Dis. email: l.vanhova@os-vor.cz	Ing. Eva Kantorová vedoucí CDS VOR	567 213 700	e.kantorova@os-vor.cz
	Mgr. Martina Příbylová odborná vedoucí sociálních služeb	567210 861	m.pribylova@os-vor.cz
	Lenka Vaňhová, DiS. vedoucí služby sociální re- habilitace	567 213 896	l.vanhova@os-vor.cz
	Renata Nápravníková vedoucí kreativní dílny	567 215 011	r.naprankova@os-vor.cz
	Bc. Hana Komárková vedoucí služby chráněné bydlení	567 210 594	h.komarkova@os-vor.cz
	Mgr. Martin Šťastný klinický psycholog	567 213 288	m.stastny@os-vor.cz
	Eva Vorálková asistent pro službu STD	567 215 011	e.voralkova@os-vor.cz